

Česká zemědělská univerzita v Praze

Závěrečná práce

2019

Ing. Tereza Morávková

Česká zemědělská univerzita v Praze

Institut vzdělávání a poradenství

Katedra celoživotního vzdělávání a podpory studia

**Analýza a hodnocení osvojených dovedností žáků ve
vybraném tématu (tematickém celku) předmětu praxe**

Závěrečná práce

Autor práce: Ing. Tereza Morávková

Vedoucí práce: Ing. Emil Kříž, Ph.D.

© 2019 ČZU v Praze

ZADÁNÍ ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

Ing. Tereza Morávková

Studium učitelství odborných předmětů

Název práce

Analýza a hodnocení osvojených dovedností žáků ve vybraném tématu (tematickém celku) předmětu praxe

Název anglicky

Analysis and evaluation of learned knowledge of students in selected topic (thematic unit) of the practical subject

---

Cíle práce

Cílem závěrečné práce je v teoretické části analyzovat hodnocení žáků, jeho funkce, formy a fáze. Zabývá se celkovou analýzou získaných znalostí u žáků a možnostmi jejich prověřování.

Praktická část závěrečné práce se zabývá vybraným tematickým celkem předmětu praxe na střední škole, konkrétně na České zemědělské akademii v Humpolci. Formou vedení praxe, částmi praxe a jejím hodnocení včetně klasifikačních stupňů. Porovnání klasifikace mezi ročníky a třídami v minulých letech a následné vyhodnocení klasifikačních výsledků.

Metodika

Na základě absolvované učební praxe bude zpracována praktická část, která se zaměří na formu praxe, části praxe a klasifikaci. Na základě hodnocení žáků a klasifikačních podkladů, se vyhodnotí úspěšnost žáků, rozdíly mezi jednotlivými obory a roky absolvování praxe.

Doporučený rozsah práce

Podle pravidel závěrečných prací

Klíčová slova

praxe, střední odborná škola, školní hodnocení, vzdělání, žák

---

Doporučené zdroje informací

- DUŠEK, Bohuslav, 2009. Kapitoly z didaktiky chemie. Vyd. 2., přeprac. Praha: Vydavatelství VŠCHT. ISBN 978-80-7080-736-1.
- DVOŘÁKOVÁ, Markéta, 2015. Základní učebnice pedagogiky. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-5039-2.
- KAŠPÁRKOVÁ, Svatava, 2009. Pedagogická diagnostika třídy a žáka. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. ISBN 978-80-7318-790-3.
- KOSÍKOVÁ, Věra, 2011. Psychologie ve vzdělávání a její psychodidaktické aspekty. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2433-1.
- KOŠŤÁLOVÁ, Hana, Šárka MIKOVÁ a Jiřina STANG, 2012. Školní hodnocení žáků a studentů: se zaměřením na slovní hodnocení. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0220-2.
- KŘÍŽ, Emil, 2018. Základní principy didaktiky praktického vyučování: pro zemědělství, lesnictví a příbuzné obory. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, Institut vzdělávání a poradenství. ISBN 978-80-213-2846-4.
- PASCH, Marvin, 1998. Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině: jak pracovat s kurikulem. Praha: Portál. ISBN 80-7178-127-4.
- PETTY, Geoffrey, 2013. Moderní vyučování. 6., rozš. a přeprac. vyd. Přeložil Jiří FOLTÝN. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0367-4.
- SKALKOVÁ, Jarmila, 2007. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-1821-7.
- STEJSKALOVÁ, Pavla, 2013. Didaktika praktického vyučování obchodu a služeb: určeno pro studenty oboru Učitelství praktického vyučování. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-6456-0.

Předpokládaný termín obhajoby

2019/20 LS – IVP

Vedoucí práce

Ing. Emil Kříž, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra celoživotního vzdělávání a podpory studia

Elektronicky schváleno dne 3. 11. 2019

PhDr. Lucie Smékalová, Ph.D. et Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 4. 11. 2019

Ing. Karel Němejc, Ph.D.

Pověřený ředitel

V Praze dne 26. 11. 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem závěrečnou práci na téma: "Analýza a hodnocení osvojených dovedností žáků ve vybraném tématu (tematickém celku) předmětu praxe" vypracovala samostatně a citovala jsem všechny informační zdroje, které jsem v práci použila a které jsem rovněž uvedla na konci práce v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědoma, že na moji závěrečnou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, především ustanovení § 35 odst. 3 tohoto zákona, tj. o užití tohoto díla.

Jsem si vědoma, že odevzdáním závěrečné práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to i bez ohledu na výsledek její obhajoby.

Jsem si vědoma, že moje závěrečná práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitní databázi a bude veřejně přístupná k nahlédnutí.

Svým podpisem rovněž prohlašuji, že elektronická verze práce je totožná s verzí tištěnou.

V Praze dne 28.11. 2019

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala panu Ing. Emilu Křížovi, Ph.D. za odborné vedení, konzultace a pomoc při zpracování závěrečné práce. Dále bych chtěla poděkovat vedení České zemědělské akademie v Humpolci za přístup ke všem potřebným materiálům a panu Ing. Pavlu Vejsadovi za seznámení s praktickou výukou.

Analýza a hodnocení osvojených dovedností žáků ve vybraném tématu (tematickém celku) předmětu praxe

Souhrn

Analýza získaných dovedností praxe je důležitou součástí praktické výuky. Učitel prověřuje získané dovednosti i vědomosti, které souvisí s daným tématem. Na základě této analýzy pak hodnotí jednotlivé žáky. V teoretické části této práce jsou diskutovány různé metody a funkce tohoto hodnocení. Je důležité, aby si učitel uvědomoval, jaký vliv a důsledky má hodnocení na žáka. Cílem závěrečné práce bylo shrnout možnosti analýzy a hodnocení žáků při praktickém vyučování. Na podkladech literární rešerše bylo analyzováno hodnocení praktické výuky na vybrané střední škole s cílem zjistit rozdíly mezi obory, pololetími a školními roky a vyhodnotit přístup žáků k praxi a její samotný průběh.

Vyhodnoceny byly školní roky 2017/2018 a 2018/2019 ve dvou třídách třetího ročníku odlišných oborů. Třída 3.A má obor Agropodnikání a žáci v tomto oboru mají lepší výsledky než žáci 3.B v oboru Chovatelství, což je pravděpodobně ovlivněno praktickými zkušenostmi, které často žáci prvního oboru mají.

Žáci dosahovali lepších průměrných výsledků obvykle v prvním pololetí než ve druhém. Při závěrečném hodnocení praxe převažuje chvalitebné hodnocení a souhrnně měly obory poměrně podobný průměr za oba školní roky.

Praxe je součástí závěrečné maturitní zkoušky, což zvyšuje motivaci žáků k zodpovědnému přístupu k tomuto předmětu, a tím i k získání praktických dovedností, což je přínosné pro budoucí povolání.

Klíčová slova: praxe, střední odborná škola, školní hodnocení, vzdělání, žák

Analysis and evaluation of learned knowledge of students in a selected topic (thematic unit) of the practical subject

Summary

Analysis of acquired practical knowledge constitutes an important part of the practical education. The teacher verifies students' acquired skills and knowledge associated with the particular topic. Based on the analysis, individual students are then evaluated. Multiple methods as well as multiple functions of such evaluations are discussed in the theoretical part of this thesis. It is important that the teacher is aware of the effects of the evaluation on individual students. The aim of this thesis was to summarize the possible ways of analysis and evaluation of students during practical education. Based on a literature review, evaluation of the practical tuition at a selected secondary school (college) was analysed, aiming to find out the differences between specializations, terms and school years and to assess the attitude of students towards the practical tuition as well as the tuition itself.

The evaluation was performed for the school years 2017/2018 and 2018/2019 in two classes of different specializations in the third year. Students of the class 3.A (specialization Business in Agriculture) reached better results than students in the class 3.B (specialization Breeding), which is in all likelihood affected by the practical experience that the students of the former specialization often have.

In general, students' overall average results were in the first term were better than in the second. The final students' evaluation in the practical subjects resulted most commonly in the grade „very good“ and the grade average for both school years was in general similar for both classes.

The practical skills form an integral part of the final exams at this secondary school and students therefore have motivation for learning those skills, which is beneficial for their future employment and practice.

Keywords: practical tuition, college (secondary school), students' evaluation, education, students

Obsah

1 Úvod	1
2 Cíl a metodika práce	2
3 Teoretická část práce	3
3.1 Prověřování praktických dovedností	3
3.1.1 Metody prověřování v praktickém vyučování	3
3.2 Motivace	4
3.3 Hodnocení	5
3.3.1 Funkce školního hodnocení	6
3.3.1.1 Motivační funkce hodnocení	6
3.3.1.2 Informativní funkce hodnocení	7
3.3.1.3 Regulativní funkce hodnocení.....	7
3.3.1.4 Výchovná funkce hodnocení	7
3.3.1.5 Prognostická funkce hodnocení.....	8
3.3.1.6 Diferenciační funkce hodnocení.....	8
3.3.2 Formy hodnocení žáka.....	8
3.3.2.1 Hodnocení známkou – forma kvantitativního hodnocení	9
3.3.2.2 Slovní hodnocení – forma kvalitativního hodnocení.....	9
3.3.3 Fáze hodnocení	10
3.4 Praktické vyučování	11
3.4.1 Metody zkoušení v praktickém vyučování	12
3.4.2 Hodnocení praktických dovedností	12
3.4.3 Vyučovací metody v praktickém vyučování	13
4 Praktická část práce	14
4.1 Charakteristika vybrané školy	14
4.1.1 Agropodnikání – chov koní a jezdeckví	15
4.1.2 Agropodnikání – ekologické a konvenční zemědělství	15
4.1.3 Chovatelství – kynologie	16
4.2 Klasifikace v praktickém vyučování	16
4.2.1 Klasifikační stupně v praktickém vyučování.....	17
4.3 Rozvrhové praxe na ČZA	18
4.4 Analýza	19
4.4.1 Školní rok 2017/2018	19
4.4.2 Školní rok 2018/2019	22

5	Výsledky a diskuze	25
6	Závěr	27
7	Seznam použitých zdrojů	28
8	Seznam tabulek a grafů	31
9	Seznam příloh	32

1 Úvod

Hodnocení je součástí našeho každodenního života, je to způsob sebereflexe, který nám pomáhá zjistit, jestli jsme jednali a rozhodli se správně nebo zda jsme si osvojili nějakou činnost či znalost. Ať chceme nebo ne, hodnocení jsme už od miminka od našich rodičů, kdy jsme buď chváleni nebo napomínáni. Následuje předškolní docházka, kde jsme hodnoceni pomocí razítek, obrázků, puntíků či plusů a minusů. Předškolní docházka přejde na tu školní, kde jsme hodnoceni pomocí známek, což pokračuje do konce našich studií. Na ně pak navazuje pracovní hodnocení ve formě výplat a různých prémie. Ano, celý život jsme bez pochyby hodnoceni a obvykle je hodnocení subjektivní, ať už naše vlastní nebo od našeho okolí.

Hodnocení je nezbytný prvek během školní docházky, ale do jaké míry je správné? Existuje mnoho pohledů na hodnocení žáků, jak z pohledu učitelů, tak z pohledu žáků, rodičů či školních psychologů. Každý žák vnímá školní hodnocení odlišně, a proto by si učitelé měli uvědomit, že je potřeba v hodnocení často individuální přístup, protože nevhodně zvolené hodnocení žáka může vést ke ztracení zájmu o samotný předmět.

Samotnému hodnocení předchází analýza osvojených dovedností žáků, která může probíhat různými formami a je důležité, aby učitel volil vhodnou formu pro dané téma a opět si uvědomoval žákovu individualitu a potřeby. Špatně zvolená forma analýzy a hodnocení může žáky demotivovat a vést ke ztracení zájmu o předmět.

Praktické vyučování není pouze o tom, aby si žáci zkusili a osvojili si nějakou dovednost, ale je také o tom, aby si propojili znalosti, které získali během vyučování a uplatnili je při učební praxi, během které se analyzují jak dovednosti, tak vědomosti daného učebního tématu. Během učební praxe je analýza dovedností velmi důležitou součástí, protože je potřeba, aby si žáci osvojili dovednost správně a byli vedeni ke kvalitní práci.

Hodnocení žáky při praxi motivuje k výkonům, k chuti se něco naučit a odvést svoji práci co nejlépe. Podává informaci o tom, jak se žák naučil téma praxe a osvojil si dovednosti s ním spojené.

2 Cíl a metodika práce

Cílem závěrečné práce je v teoretické části analyzovat hodnocení žáků, jeho funkce, formy a fáze, zabývat se celkovou analýzou získaných znalostí u žáků a možnostmi jejich prověřování v souvislosti s praktickým vyučováním.

Praktická část práce se bude zabývat už konkrétní praktickou výukou na vybrané střední škole, konkrétně na České zemědělské akademii v Humpolci. Praktická část se zaměří na formu praxe, části praxe a její klasifikaci. Před samotnou analýzou výsledků budou zmíněna klasifikační kritéria a obory, ze kterých byly výsledky získány.

Na základě hodnocení žáků a klasifikačních podkladů bude analyzována úspěšnost žáků, rozdíly mezi jednotlivými obory a roky absolvování praxe.

3 Teoretická část práce

3.1 Prověřování praktických dovedností

Prověřování praktických dovedností provádí učitel praxe s cílem zjistit, jak si žáci osvojili požadované pracovní postupy, operace a úkony. Ideální je tyto metody zařadit na konec tematického celku nebo na konec klasifikačního období. Učitel neprověřuje pouze získané dovednosti, ale také vědomosti související s daným tématem (Kříž, 2018, s. 26).

3.1.1 Metody prověřování v praktickém vyučování

Metoda frontálního prověřování

Všichni žáci dostanou zadaný stejný pracovní úkol a učitel je během celé pracovní činnosti pozoruje a hodnotí v rámci celé učební skupiny.

Metoda individuálního prověřování

Žáci dostanou zadanou práci v rámci skupiny individuálně, obvykle jsou práce odlišné. Učitel si vybere žáka, kterého bude prověřovat a popřípadě klasifikovat.

Metoda prověřování skupin

V případě, že se určitý pracovní postup realizuje ve skupině, musí si učitel určit, jak se budou tyto skupiny na jednotlivých pracovištích střídat a zároveň jak se budou střídat žáci v rámci skupiny, aby měli možnost si vyzkoušet všechny fáze pracovního postupu a učitel je mohl ohodnotit.

Metoda „žák v roli instruktora“

Pokud žák dokonale ovládá pracovní činnost, vede buď jednotlivce nebo skupinu. Provádí instruktáž, nácvik dovedností i jejich procvičování. Učitel pak hodnotí, jak si žák při všech krocích počíná. Tato metoda je velmi náročná na přípravu prověřovaného žáka i učitele praktického vyučování. Žák zároveň nesmí učitele nahradit a učitel k tomu nesmí přistupovat jako k „ulehčení“ plnění svých povinností. Tato metoda je vhodná zejména ve vyšších ročnících a slouží k aktivizaci žáků.

Metoda „žák v roli kontrolora“

Prověřovaný žák je v roli kontrolora a pozoruje práci jednotlivce či učební skupiny s cílem posoudit její kvalitu a vyhodnotit výsledky.

Výsledky hodnocení pak předloží učitel, který na jejich základě hodnotí vybraného jednotlivce či skupinu a zároveň hodnotí žáka za jeho činnost kontrolora. Žák neklasifikuje. Jeho hodnocení slouží pouze jako podklad pro učitele (Kříž, 2018, s. 26-27).

Způsoby prověřování

- Na základě pozorování, kdy učitel zadá úkol a pozoruje, koriguje, prověřuje a hodnotí činnost žáků.
- Zadávání cvičných prací, které mohou být stejné nebo odlišné. (nižší ročníky)
- Zadání úkolů včetně pracovního postupu, u kterého se předpokládá samostatnost žáka. (všechny ročníky)
- Zadávání prací problémového charakteru – projekty, u kterých nemusí být výsledky stejné, ale mohou být všechny správné.

3.2 Motivace

Škoda a Doulík (2011, s. 30-31) rozdělují školní motivaci na vnitřní a vnější. Vnitřní motivace označuje přirozenou zvědavost žáka a jeho touhu něco nového poznat a něco se dozvědět. Vnější motivace spočívá v tom, že žák vykonává činnosti, které by normálně nevykonával za účelem získání odměny nebo naopak vyhnutí se trestu.

Podobně na školní motivaci nahlíží také Průcha et al. (2008, s. 127), také popisují školní motivaci jako souhrn vnějších a vnitřních faktorů. Motivace ovlivňuje reakce žáka, jeho výsledky ve škole, jeho vztahy s okolním prostředím i samotné prožívání.

Učení může uspokojovat přirozenou zvědavost a může probouzet v žácích pocit údivu nad světem. I přesto, že žáka nějaký předmět moc nezajímá, mohou ho bavit činnosti, které připravil učitel. Učitel se ale musí naučit žáky motivovat a zaujmout. Dobré je vycházet z myšlenky, že žáky, stejně jako většinu lidí, baví mnohem víc věcí, které souvisí s jejich životem nebo s jejich koníčky (Petty, 2013, s. 59-60).

3.3 Hodnocení

Hodnocení má hned několik definic. Lze ho chápat jako vynášení posudku, ocenění nějakého jevu na základě poznání, analýzy, pochopení funkčnosti tohoto jevu pro určité situace a jejich řešení.

Na začátku hodnocení stojí nějaká představa, potřeba či přání. Tyto části se formulují do konkrétního cíle, čeho by měl člověk/žák dosáhnout a za jakých podmínek či pomocí kterých podmínek může aktivitu realizovat.

Podmínky mohou být definované jako vnější, ke kterým patří například vstoupení do různých vztahů a činností, které ovlivňují jedince, popřípadě celou skupinu. Dále do vnějších podmínek řadíme i materiální a společensky uznávané hodnoty jako je jazyk, úroveň vědeckého poznání atd.

Hlavní roli při dosažení cílů hrají podmínky vnitřní, které vychází například z úrovně znalostí, vědomostí, zkušeností či z emočně-motivačních vlastností daného člověka. Další fáze je plánování činnosti, jak nejlépe dosáhnout cíle. V této fázi se vybírají prostředky, jako jsou pomůcky, nástroje, metody postupů či formy spolupráce s jinými lidmi. Pak už následuje samotná realizace a vyhodnocení výsledků dané činnosti. Hodnocení slouží ke srovnání výsledku s naší cílovou představou. Procesy hodnocení probíhají už i v jednotlivých fázích, kdy hodnotíme například vnější a vnitřní podmínky nebo prostředky atd. Hodnocení tedy patří naprosto přirozeně k jakékoliv lidské činnosti a každý člověk ho provádí téměř permanentně. V naprosté většině je ale hodnocení subjektivní, protože člověk hodnotí na základě svého přesvědčení, zkušeností či podle svého zájmu (Kolář, Šikulová, 2005, s. 9-11).

Za kvalitní považujeme takové hodnocení, které vysvětlí, jak vede žáka ke zlepšení průběhu učení a jeho výsledků. Cíl a způsob hodnocení by měl pomáhat žákovi při učení (Košťálová et al., 2008, s. 15).

Hodnocení má dvě funkce – informativní a formativní. Informativní funkce jsou výsledkem pedagogického působení – žák dostává zpětnou vazbu o tom, jak si vedl a jaký byl jeho výkon. Zároveň samotné hodnocení působí na osobnost žáka a plní formativní funkci (Dvořáková a kol., 2015, s. 108).

3.3.1 Funkce školního hodnocení

Hodnocení je nedílnou součástí každé výchovně-vzdělávací činnosti. Jde o hodnocení jak samotných výsledků, které byly formulovány v cílové představě, tak i procesu výchovy, pomocí kterého bylo výsledků dosaženo. Hodnocení je jak v činnosti učitele, tak i v činnosti žáka, u kterého ovlivňuje osobní a sociální rozvoj. Při hodnocení jsou porovnávány reálné vědomosti, dovednosti a návyky žáka s těmi, které si měl osvojit (Kolář, Šikulová, 2005, s. 12-13).

Hodnocení lze nazvat jako proces, při kterém se určuje kvalita a výkon předvedený žákem nebo skupinou žáků. Je to systematická činnost, jejíž výsledky jsou podrobovány opravám a revizím (Pasch a kol., 1998, s. 104).

Při hodnocení žáků ve škole hodnotíme jak výsledky ve smyslu osvojování si znalostí, dovedností, postupů a postojů, tak kvalitu průběhu učení. Podle některých experimentů hodnocení zvyšuje motivaci a aktivitu žáků. Jakmile hodnocení chybělo, žáci přestali usilovat o dobré výsledky, protože jim chyběla motivace (Skalková, 2007, s.161).

Tento příklad ukazuje, jak je sice hodnocení ve školství důležité, na druhou stranu z něho ale vyplývá, že se většina žáků učí především kvůli hodnocení a ne kvůli tomu, že by se chtěli něco dozvědět a získat nové znalosti (Kolář, Šikulová, 2005, s. 19).

Hodnocení se podílí na formování osobnosti žáka a může rozvíjet jeho sociální vztahy. Hodnocení informuje o úrovni, kterou žák dosáhl vzhledem ke stanoveným výukovým cílům (Kosíková, 2011, s. 106).

3.3.1.1 Motivační funkce hodnocení

Hodnocení může žáka pobídnout k lepšímu výkonu a motivovat ho, proto patří motivační funkce mezi nejvyužívanější. Hodnocení ale neplní motivační funkci automaticky. Učitel si musí být vědom, za jakých podmínek působí hodnocení jako pozitivní motivace (Kolář, Šikulová, 2005, s. 45).

Podle Kosíkové (2011, s. 108 - 109) by hodnocení mělo mít motivační funkci pro všechny žáky, protože každý žák dělá něco, za co ho učitel může pochválit a v čem ho může povzbudit a podpořit v případě pokroků. Pozitivní hodnocení a ocenění kladných charakteristik ve výkonu žáka naplňuje žákovu potřebu uznání a je to silný motivační faktor.

3.3.1.2 Informativní funkce hodnocení

Pomocí hodnocení učitel předává žákovi informaci, na jaké úrovni je jeho výkon ve srovnání s dalšími žáky, na jaké úrovni je jeho učební činnost a jeho znalosti, dovednosti, chování a jednání. Ideální by bylo nehodnotit pouze známkou, ale ohodnotit žáky jak známkou, tak i komentářem, proč byla známka udělena, aby žák věděl, co už zvládnul a co by se měl ještě doučit a zároveň žáka informovat o případných chybách, například v projevu nebo v pracovním postupu, aby měl zpětnou vazbu a mohl na sobě pracovat a zlepšit se (Kolář, Šikulová, 2005, s. 47- 48).

Hodnocení informuje učitele o kvalitě jeho vzdělávacích programů a výukových metod a postupů a zároveň o jejich účinnosti na jednotlivé žáky. Zároveň hodnocení informuje žáka, jak je zmíněno výše, zda jeho činnost a úsilí vedou nebo nevedou k žádoucím cílům. Hodnocení je informací i pro rodiče, aby věděli, jak se jejich dítěti v učení daří a o jeho silných a slabých stránkách (Košťálová et al., 2008, s. 15).

Hodnocení bude žákovi prospěšné a pro jeho vlastní soudy užitečné, pokud bude skutečně informativní, uvádí Slavík (1999, s.112). Informativní je podle něho takové hodnocení, které umožní žákovi se lépe rozhodovat na cestě k dosažení vzdělávacích cílů. Hodnocení by žákovi mělo poskytnout dostatek informací k tomu, aby se mohl zlepšit, prohloubit své znalosti a napravit svou „reputaci“ či nedostatky. Informativní hodnocení by žákovi mělo ukazovat, co a jak má dělat, ne ho trestat za to, co neudělal nebo pokazil.

3.3.1.3 Regulativní funkce hodnocení

Hodnocením učitel reguluje další učební činnost, tempo a směr výuky. Pro žáky je školní hodnocení regulátorem jeho učení, protože se řídí tím, co učitel hodnotí a jak náročně to hodnotí (Kolář, Šikulová, 2005, s. 49-50).

3.3.1.4 Výchovná funkce hodnocení

Výchovná funkce hodnocení je brána z toho pohledu, že by hodnocení mělo utvářet pozitivní vlastnosti a postoje žáka k sobě samému a k jeho okolí. Dobrým hodnocením může učitel pozitivně ovlivnit žákovy postoje k sobě samému a k vlastní osobnosti. Naopak nevhodně zvoleným hodnocením může oblasti osobnosti narušit (Kolář, Šikulová, 2005, s. 51-52).

3.3.1.5 Prognostická funkce hodnocení

Hodnocení nám dává možnost sledovat žákův vývoj a na jeho základě můžeme předpovědět další žákovy možnosti pro studium. Proto je hodnocení důležité hlavně při rozhodování o dalším stupni školy a umožňuje se vyvarovat zklamání a deziluzí v budoucnu. (Kolář, Šikulová, 2005, str. 52)

Žákům tedy umožňuje lepší rozhodování pro další studium, protože mohou pomocí hodnocení sami zvážit, jak jsou pro další studium připraveni (Kosíková, 2011, s. 108).

3.3.1.6 Diferenciační funkce hodnocení

Školní hodnocení umožňuje rozčlenit žáky do různých skupin, například podle zvládnutí učiva, pracovního tempa, učebního stylu či společných zájmů. Učitel to může využít k tomu, aby připravil cíleně zaměřené úlohy pro jednotlivé skupiny. Diferenciace by ale neměla probíhat negativní formou ve smyslu například rozdělení tříd na tzv. studijní a nestudijní atd. (Kolář, Šikulová, 2005, s. 53).

3.3.2 Formy hodnocení žáka

Formy hodnocení jsou způsoby, jakými učitel vyjadřuje výsledky hodnocení. Můžou být různé od pokývání hlavou, jednoduché slovní sdělení či dlouhý komentář (Kolář, Šikulová, 2005, s. 78).

Podle Kratochvílové (2011, str. 34) by měl učitel využívat různé způsoby hodnocení, které by se měly vzájemně prolínat a doplňovat.

V závěru klasifikačního období musí podle současných předpisů učitel žáka ohodnotit pětistupňovou klasifikační stupnicí nebo slovním hodnocením (Kašpárková, 2009, s. 101).

Hodnocení by mělo být jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné a všestranné. Hodnocení, které se objeví na vysvědčení, může být vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně anebo kombinací obou způsobů. Slovní hodnocení se nejčastěji používá pro přijímací řízení na střední školu (Národní ústav pro vzdělávání, 2017).

V procesu hodnocení je důležité odlišit formativní hodnocení (průběžné hodnocení) a sumativní hodnocení (závěrečné hodnocení). Formativní hodnocení poskytuje žákům dostatek času pro osvojení látky a prodlužuje čas pro učení. V praxi to znamená různé pestré formy úkolů a zkoušení, ať už individuální nebo skupinové, zkoušení časově omezené a rychlé versus úkoly celoroční atd.

Cílem je, aby se žák probíranou látkou zabýval a osvojil si ji a ne aby se ji jen jednorázově naučil pro zkoušení, aby ji v krátkém čase zapomněl. Sumativní hodnocení hodnotí všechny aktivity žáka během pololetí, které se projeví známkou na vysvědčení. Znamka by neměla být pouhým průměrem všech získaných známek, ale ohodnocením splnění dlouhodobých vzdělávacích cílů (Vališová et al., 2007, s. 254).

3.3.2.1 Hodnocení známkou – forma kvantitativního hodnocení

Klasifikace, neboli hodnocení známkou, je v našem školství převažující hodnocení. Znamka hodnotí nejen vědomosti a dovednosti žáka, ale je v ní zahrnuto i jeho chování, vyjadřovací schopnost, zájem, motiv, vztah k danému předmětu a může se do ní promítat také osobní vztah učitele k žákovi. Proto je velmi těžké vše vystihnout jednou známkou. Znamka je statické a konečné hodnocení, na rozdíl od učení a vyučování, které jsou dynamické.

Mnoho autorů upozorňuje na negativní atributy klasifikace, jako jsou například to, že znamka nepodává informace o tvořivosti a vytrvalosti žáka, jakmile žák dostane za znalosti a dovednosti známku, už se k tématům nevrací, aby si je doplnil nebo se v nich zdokonalil.

Už výše byl zmiňovaný stav, kdy se žáci učí kvůli známkám (Kolář, Šikulová, 2005, s. 81-83).

Pozitivní atributy mohou být naopak například to, že známky jsou výstupem učitelovy pedagogické činnosti a vypovídají o stupni rozvoje žáka, motivují žáky k učení, veřejnost je na známky zvyklá a vidí v nich úspěšnost daného žáka. Pozitivní je také to, že známky lze statisticky zpracovat a je to zjednodušené vyjádření výkonů a chování žáků. (Kolář, Šikulová, 2005, s. 81-83).

3.3.2.2 Slovní hodnocení – forma kvalitativního hodnocení

Slovní hodnocení je vyjádření úrovně žáka vzhledem k cílům výuky a jeho možnostem. Je to kvalitativní hodnocení jak výkonu žáka, tak i jeho chování. Slovní hodnocení by mělo odstranit nedostatky klasifikace a motivovat žáka k učení a snížit rizika diskriminace u žáků, kteří nemají tak dobré výsledky (Kašpárková, 2009, s. 102-103).

Slovní hodnocení se ve škole používá sice velmi intenzivně, v podobě například „ano, správně, chyba, pleteš se, ...“, ale není to oficiální hodnocení. Průběžné slovní hodnocení může být vyjádřeno ústně (ve vyučování, na třídních schůzkách atd.), písemně (komentáře k písemným pracím) a představením konkrétní práce žáka.

Slovní závěrečné hodnocení se uplatňuje písemně ve formě vysvědčení, což je pro učitele mnohem víc náročnější, protože musí žáky důkladně znát a přemýšlet o nich.

Při formulaci slovního hodnocení by se nejdříve měly vést úspěchy žáka, co už žák zvládnul a následně by se měly uvést případné neúspěchy. Měla by se vždy uvést cesta k nápravě – co by žák měl dělat, aby se zlepšil (Kolář, Šikulová, 2005, str. 85-88).

3.3.3 Fáze hodnocení

První fáze se řadí mezi nejjednodušší operaci, která vyplývá z probíraného učiva v daném předmětu a učitel ji vytváří s jasně stanoveným cílem (například zjistit stav vědomostí žáka).

Druhá fáze se skládá z expozice výkonu žáka a průběžné analýzy výkonu učitelem. Hlavní roli v této fázi hraje aktivita žáka. Učitel pozoruje žáka a v případě pochybení včas zasahuje, popřípadě mu pomáhá, aby žák předešel možné závažné chybě. Učitel by měl být při vstupování do žakových odpovědí výrazně taktní, aby ho nepolekal a žák neměl pocit, že není schopný odpovídat sám.

Třetí fáze se skládá z ukončení výkonu žáka, který zároveň očekává učitelovo hodnocení. Učitel už analyzuje žakovo vystoupení během druhé fáze, ale celková analýza probíhá až po skončení.

Čtvrtá fáze se skládá ze závěrečné analýzy výkonu učitelem a jeho rozhodnutí. Musí během krátkého časového intervalu provést složitou analýzu. Do procesu hodnocení může zapojit i ostatní žáky a tím získat další názory na hodnocený výkon.

Pátá fáze je vynesení posudku učitelem a jeho přijetí či nepřijetí žákem. Posudek by měl mít jednoznačný charakter a neměl by být prezentován pouze v podobě klasifikačního stupně, ale měl by být doprovázen minimálním zdůvodněním daného klasifikačního stupně.

Šestá fáze je uvědomění si možných dopadů hodnocení na žáka. Tato fáze probíhá ve vědomí učitele a ve vědomí žáka a její výsledky můžeme vidět až později jak ve vztahu žáka k práci ve škole, tak ke konkrétnímu předmětu či učiteli. Tato fáze souvisí úzce s pedagogickou diagnostikou. Učitel by měl žáka znát natolik, aby věděl, jaké hodnocení ho bude motivovat a zintenzivní jeho přípravu.

Sedmá fáze jsou důsledky v chování a jednání žáka a dopady na jeho další učení. Vychází ze zkušeností žáka s jeho úspěšným či neúspěšným výkonem. Pokud žák dostane dostatek informací k jeho výkonu, měl by mít vlastní reálný pohled na svůj výkon a nezpochybňovat jej (Kolář, Šikulová, 2005, s. 59-75).

Tabulka 1 Fáze hodnocení

Fáze	Činnost učitele	Činnost žáka
Fáze 1	Zadání úlohy	Pochopení, přijetí úlohy
Fáze 2	Průběžná analýza	Expozice výkonu
Fáze 3	Rychlé zpětné promítání výkonu	Ukončení výkonu a očekávání
Fáze 4	Závěrečná analýza výkonu a rozhodnutí	
Fáze 5	Vynesení posudku o výkonu	Přijetí či nepřijetí posudku
Fáze 6	Uvědomění si možných důsledků daného posudku	
Fáze 7		Důsledky v chování a učebním jednání žáka

Zdroj: upraveno podle Kolář, Šikulová (2005)

3.4 Praktické vyučování

Praktické vyučování je neoddelitelnou součástí odborného vzdělávání a přípravy na budoucí povolání. Od teoretického vyučování se odlišuje cíli a obsahem výuky, organizačními formami vyučování a materiálním zabezpečením (Stejskalová, 2013, s. 9).

Hodnocení v praktickém vyučování patří mezi významné činitele dobrého osvojení dovedností a návyků. Učitel by měl hodnotit jak existující vědomosti a dovednosti, tak i nové, které si žák osvojil nebo které si měl osvojit podle osnov. Při hodnocení by se měla specifikovat oblast, která je hodnocena a případné nedostatky, aby žák přesně věděl, co dělá a nedělá dobře a mohl se vyvarovat opakovaným chybám a zlepšit svůj výkon (Čistá a Novotný, 2015, s. 24-26).

Můžeme rozlišit několik forem praktického vyučování. Patří do nich **odborný výcvik**, ve kterém si žáci osvojí pracovní činnost ve svém budoucím povolání. Odborný výcvik s praktickým vyučováním se odehrává několikrát týdně ve školních dílnách nebo školních provozech mimo školu (Dušek, 2009, s. 53).

Další forma je **cvičení**, ve kterém si žáci opakují jednotlivé úkony pro vytvoření správných dovedností a návyků za cílem ovládat správný pracovní postup (Stejskalová, 2013, s. 9).

Učební neboli **rozvrhová praxe** je další forma praktického vyučování. Je součástí rozvrhu a má svoji hodinovou dotaci.

Poslední forma praktického vyučování je **odborná praxe**, která není samostatným předmětem, ale je v rozvrhu zařazena v rozmezí několika týdnů během školního roku. (Stejskalová, 2013, s. 9 – 10).

3.4.1 Metody zkoušení v praktickém vyučování

Také učitel praktického vyučování by měl denně prověřovat dovednosti i vědomosti žáků. Nejčastěji to provádí formou praktického zkoušení, ústního zkoušení a písemného zkoušení.

Praktické zkoušení je nejpoužívanější a používá se k prověření osvojených dovedností žáka. Učitel praktického vyučování by měl hodnotit žáky v každém tématu nebo alespoň v každém tematickém celku. Patří do něj také souborné práce, které jsou zařazované na konci klasifikačního období a skládají se z dílčích dovedností, které byly získány v jednotlivých tématech předmětu praxe nebo odborného výcviku.

Ústní zkoušení by mělo být praktikováno před instruktáží nebo při instruktáži. Učitel prověřuje vědomosti žáků získané především v odborných předmětech. Zjištěné nedostatky by měl pak probrat s vyučujícím odborného předmětu. Otázky u ústního zkoušení musí být stručné, jasné a konkrétní.

Písemné zkoušení by měl učitel praktického vyučování používat spíše ojediněle, ke krátkému opakování vědomostí nebo jako domácí písemnou práci po skončení praxe (Kříž, 2018, s. 28-29).

3.4.2 Hodnocení praktických dovedností

Během praktického vyučování hodnotí učitel praxe u žáka kvalitu práce, vynaložený čas a úroveň dovedností.

Ukazatel kvality práce je nejdůležitější ukazatel. Žák musí být během praktické výuky veden ke správnému a kvalitnímu provádění jednotlivých činností a učitel musí umět žáka vést k tomu, aby odváděl pouze kvalitní práci.

Ukazatel vynaloženého času je nejdříve, během období, kdy si žáci zatím osvojují dovednosti, doplňující. Později je to důležitý ukazatel, protože učitel na žáky zvyšuje nároky, které by měli splnit ve své pracovní době.

Ukazatel úrovně dovednosti je důležitý v přípravném období, kdy se žáci jednotlivé dovednosti teprve učí a měli by na to mít dostatek času (Kříž, 2018, s. 30-31).

3.4.3 Vyučovací metody v praktickém vyučování

Při výuce předmětu praxe se používá metodický komplex několika vyučovacích metod. Cílem praktického vyučování pro žáka je osvojení si odborných dovedností.

Metody verbální se využívají při instruktáži. V první části instruktáže využívá učitel výklad – vysvětlení. V druhé části instruktáže se obvykle využívá popis v kombinaci s názornými metodami. Rozhovor můžeme použít během celé praxe, především řízený rozhovor. Často se využívá na konec, jako zhodnocení osvojených dovedností v praktické jednotce (Kříž, 2018, s. 23).

Metody názorné se využívají při druhé části instruktáže a jejich úkolem je ukázat jednotlivé pracovní postupy a operace. Používají se dohromady s verbálními metodami, pokud ale vykonávání nějaké činnosti provází hluk, je potřeba je používat odděleně.

Metody praktické jsou převážně pracovní postupy, které si žáci osvojují a prohlubují v provozních podmínkách školního hospodářství nebo smluvních organizací (Kříž, 2018, s. 23).

Metody aktivizační nejsou během praktického vyučování příliš využívány. Občas je dobré umožnit žákům diskuzi alespoň na vybrané téma, která bude ale řízená učitelem praxe (Kříž, 2018, s. 23-24).

4 Praktická část práce

4.1 Charakteristika vybrané školy

Česká zemědělská akademie v Humpolci byla zřízena usnesením Kraje Vysočina sloučením čtyř samostatných příspěvkových organizací v jeden právní subjekt dne 1.7. 2004. Jednalo se o Střední zemědělskou školu v Havlíčkově Brodě, Střední zemědělskou školu v Humpolci, Střední odborné učiliště technické v Humpolci a Integrovanou střední školu ve Světlé nad Sázavou. Díky spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou v Praze a zahájením výuky bakalářského programu Chov koní, 1. července 2006 dostala škola statut Česká zemědělská akademie, střední škola.

Současným cílem je vytvořit moderní centrum zemědělského vzdělávání, které bude schopno připravovat odborníky pro současné a zejména budoucí potřeby trhu práce.

V současné době na škole studuje přibližně 450 žáků ve 4 maturitních oborech, 9 učebních oborech a 1 oboru nástavbovým (O škole, ČZA, 2019).

Obory vzdělání s maturitní zkouškou

- Agropodnikání – ekologické a konvenční zemědělství
- Agropodnikání – chov koní a jezdeckví
- Chovatelství – kynologie
- Mechanizace služby

Obory vzdělání s výučním listem

- Autoelektrikář
- Mechanik opravář motorových vozidel
- Karosář
- Opravář zemědělských strojů
- Zemědělec – farmář
- Jezdec a chovatel koní
- Instalatér
- Tesař
- Zedník

Obor vzdělání s odborným výcvikem a maturitní zkouškou

- Autotronik

Výzkum byl schválen vedením školy a probíhal ve třetích ročnících oborech Agropodnikání se zaměřením na chov koní a jezdeckví a ekologické a konvenční zemědělství a Chovatelství se zaměřením na kynologii.

4.1.1 Agropodnikání – chov koní a jezdeckví

Kód a název oboru vzdělání: 41-41-M/01 Agropodnikání

Stupeň poskytovaného vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Délka a forma vzdělání: 4 roky, denní studium

Tento obor připravuje žáky na uplatnění ve výrobních provozech zemědělské prvovýroby, v samostatné podnikatelské činnosti, ve službách pro zemědělství, ve zpracování a odbytu zemědělské produkce, v plemenářských organizacích, v ekonomických útvarech i ve službách pro rozvoj venkova a ochrany krajiny. Absolvent může působit jako aktivní jezdec, případně cvičitel, trenér a rozhodčí, podnikatel v agroturistice, cestovním ruchu a hipoterapii. Zároveň může být uplatněn jako zemědělský technik, zootechnik, farmář či samostatný podnikatel aj.

Během čtyř let studia má mít 658 hodin praxe, z toho rozvrhové praxe 248 hodin (ŠVP, Agropodnikání – chov koní a jezdeckví, 2018).

4.1.2 Agropodnikání – ekologické a konvenční zemědělství

Kód a název oboru vzdělání: 41-41-M/01 Agropodnikání

Stupeň poskytovaného vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Délka a forma vzdělání: 4 roky, denní studium

Tento obor připravuje žáky na uplatnění ve výrobních provozech zemědělské prvovýroby, v samostatné podnikatelské činnosti, ve službách pro zemědělství, ve zpracování a odbytu zemědělské produkce, v plemenářských organizacích, v ekonomických útvarech i ve službách pro rozvoj venkova a ochrany krajiny. Absolvent tohoto oboru se může uplatnit jako zemědělský technik, zootechnik, farmář či samostatný podnikatel aj. Může vykonávat funkce středních technickohospodářských, administrativních a správních pracovníků jak v zemědělských podnicích, tak ve státní správě.

Během čtyř let studia má mít 658 hodin praxe, z toho rozvrhové praxe 248 hodin (ŠVP, Agropodnikání – ekologické a konvenční zemědělství, 2018).

4.1.3 Chovatelství – kynologie

Kód a název oboru vzdělání: 41-43-M/02 Chovatelství

Stupeň poskytovaného vzdělání: střední vzdělání s maturitní zkouškou

Délka a forma vzdělání: 4 roky, denní studium

Tento obor připravuje žáky na uplatnění ve výrobních provozech zemědělské prvovýroby, v samostatné podnikatelské činnosti, ve službách pro zemědělství, ve zpracování a odbytu zemědělské produkce, v plemenářských organizacích, v ekonomických útvarech i ve službách pro rozvoj venkova a ochrany krajiny. Absolvent tohoto oboru se může uplatnit jako zemědělský technik, zootechnik, farmář či samostatný podnikatel aj. Absolvent se zaměřením na kynologii ovládá navíc základní i speciální výcvik psů, a proto se uplatní jako výcvikář i psodod v zájmové i profesionální kynologii, v oblasti poradenství, chovu, šlechtitelství a plemenitbě psů. Také se může uplatnit v canisterapii, ve speciálních střediscích výcviku slepeckých, asistenčních a služebních psů aj.

Během čtyř let studia má mít 658 hodin praxe, z toho rozvrhové praxe 248 hodin (ŠVP, Chovatelství – kynologie, 2018).

4.2 Klasifikace v praktickém vyučování

Klasifikace praktického vyučování se řídí pravidly pro hodnocení žáků, které je součástí školního řádu. Učitel by měl při hodnocení praktického vyučování využívat škálu všech pěti stupňů klasifikační škály (Kříž, 2018, s. 32).

Kříž (2018, s. 32) uvádí 5 základních kritérií klasifikace osvojených dovedností žáků v praktickém vyučování.

- 1) Osvojení odborných dovedností
- 2) Využívání získaných teoretických vědomostí – schopnost žáka využít teoretické vědomosti ve vztahu k praktickému vyučování
- 3) Úroveň organizace práce na pracovišti – schopnost žáka zorganizovat si svou práci a udržet si pořádek na pracovišti
- 4) Dodržování předpisů BOZ - schopnost žáka dodržovat předpisy a užívání ochranných pomůcek
- 5) Úroveň obsluhy a údržby – schopnost žáka obsluhovat mechanizační prostředky, technologická zařízení, výrobní linky, popřípadě ošetřovat hospodářská zvířata

4.2.1 Klasifikační stupně v praktickém vyučování

Výborný: Žákem provedené pracovní úkony, operace nebo práce odpovídají stanoveným ukazatelům kvality práce. Žák bez problémů využívá teoretické znalosti v praxi, dodržuje předpisy a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Vzorně organizuje své pracoviště, obsluhuje a udržuje stroj, nástroje a nářadí, měřidla a pomůcky. Pracuje samostatně a zručně a má kladný vztah k práci.

Chvalitebný: Žákem provedené pracovní úkony, operace nebo práce odpovídají stanoveným ukazatelům kvality práce. Žák bez větších obtíží využívá teoretické znalosti v praxi, dodržuje předpisy a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, bez podstatných chyb organizuje pracoviště a udržuje stroj, nástroje a nářadí, měřidla a pomůcky. Pracuje samostatně, ale méně zručně. Vztah k práci je převážně kladný.

Dobrý: Žákem provedené pracovní úkony, operace nebo práce mají menší závady v plnění stanovených ukazatelů kvality práce. Teoretické znalosti využívá v praxi málo, často až po návrhu učitele nebo instruktora. Při dodržování předpisů a pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, při organizaci pracoviště a údržbě stroje, nástrojů a nářadí, měřidel a pomůcek, se dopouští chyb. Je samostatný, ale pomalejší. Občas se projevuje menší zájem o práci.

Dostatečný: Žákem provedené pracovní úkony, operace nebo práce mají větší závady v plnění stanovených ukazatelů kvality práce. Teoretické znalosti v praxi využívá jen na pokyn učitele odborného výcviku nebo instruktora. V organizaci svého pracoviště, při obsluze a údržbě stroje, nástrojů, nářadí, měřidel a pomůcek, se dopouští hrubých chyb. Při dodržování předpisů a pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se dopouští také hrubých chyb a je pomalý a málo samostatný. Žák má k práci často záporný vztah.

Nedostatečný: Žák neovládá pracovní úkony, operace nebo práce stanovené učebními osnovami odborného výcviku a projevuje celkovou neznalost. Neprojevuje zájem o práci (Školní řád ČZA, 2015).

V příloze č. 3 je pro srovnání tabulka kritérií pro klasifikační stupně v teoretickém vyučování.

4.3 Rozvrhové praxe na ČZA

Předmět praxe se vyučuje od prvního do čtvrtého ročníku. Praktická výuka je realizována formou učební praxe rozvrhové, odborné blokové (prázdninové) praxe a odborné individuální praxe.

Rozvrhová praxe se vyučuje 2 hodiny týdně v každém ročníku podle učebního plánu. V praxi to vypadá tak, že žáci mají praxi jednou za 14 dní a trvá 4 vyučovací hodiny. Jako pracoviště slouží žákům odborné učebny, pozemky, stáje školního statku nebo smluvně zajištěné prostory samostatných zemědělských subjektů. Pokud má třída 12 a méně žáků, nedělí se. V opačném případě se třída rozděluje na dvě skupiny.

Žáci mají povinnost vést deník praxe, který je také předmětem hodnocení. Do deníku se vždy vyplňuje hlavička rozvrhové praxe, která je pokaždé stejná (viz příloha č. 1). Žáci jsou také poučeni o BOZ a PO a formulář musí být součástí deníku praxe (viz příloha č. 2). Pokud žák neodevzdá deník praxe, nebude moci být z praxe hodnocen. V případě, že v deníku praxe budou neúplné zápisy, bude hodnocen stupněm nedostatečným.

Během praxe se hodnotí kromě deníku praxe, aktivity žáka, teoretických znalostí a znalostí z minulých praxí také oděv žáka a jeho připravenost na praxi. Učitel během rozvrhové praxe posuzuje, jak žáci pracují a ohodnotí žáka, který pracoval nejlépe.

Jednotlivá témata praxe jsou prověřována ověřením znalostí a dovedností na jednotlivých zadaných úkolech. Hodnocena je samostatnost, aktivita a kvalita odvedené práce.

Přínos předmětu praxe je v několika směrech. Žáci si při vykonávání praktických činností při pěstování rostlin a chovu zvířat rozvíjí komunikační kompetence, kompetence personální a sociální a dovednosti řešit provozní problémy. Při praktických výpočtech jsou rozvíjeny matematické kompetence a schopnost využívat prostředky informačních a komunikačních technologií. Při výuce se realizuje několik témat jako je Člověk a životní prostředí, Člověk a svět práce a Informační a komunikační technologie (ŠVP, 2018).

4.4 Analýza

Analýza hodnocení předmětu praxe zahrnuje dva školní roky 2017/2018 a 2018/2019 ve čtyřech třídách, dvou oborech a ve třetím ročníku. Je zde popsán počet žáků v jednotlivých třídách, jejich hodnocení během prvního a druhého pololetí a porovnání mezi jednotlivými roky a obory.

4.4.1 Školní rok 2017/2018

Tabulka 2 Počet žáků 2017/2018

Třída	Počet žáků
3.A Agropodnikání	30
3.B Chovatelství	11

Zdroj: vlastní zpracování

Celkový počet žáků v oboru Agropodnikání je 30 a v oboru Chovatelství 11. Agropodnikání má větší počet žáků i z toho důvodu, že ve třídě 3.A byly zkombinované dva podobory – Chov koní a jezdeckví a Ekologické a konvenční zemědělství. Třída 3.A musela být během rozvrhové praxe rozdělena na dvě poloviny. Třída 3.B se dělit vzhledem k malému počtu studentů nemusela.

Tabulka 3 Hodnocení praxe v prvním pololetí 2017/2018

třída	výborně	chvalitebně	dobře	dostatečně	nedostatečně	nehodnoceno
3.A	12x	14x	4x	0x	0x	0x
3.B	1x	8x	1x	0x	0x	1x

Zdroj: vlastní zpracování

V prvním pololetí nebyl z praxe hodnocen jeden žák ze třídy 3.B. Žádný žák nebyl ohodnocen klasifikačním stupněm nedostatečně nebo dostatečně. Žáci byli nejčastěji v obou třídách ohodnoceni chvalitebně. Konkrétně ve 3.A bylo 47 % žáků hodnoceno chvalitebně, ve 3.B 73 % žáků. Vzhledem k převažujícímu chvalitebnému hodnocení a absenci klasifikačního stupně dostatečně a nedostatečně je patrný pozitivní a zodpovědný přístup žáků k předmětu praxe.

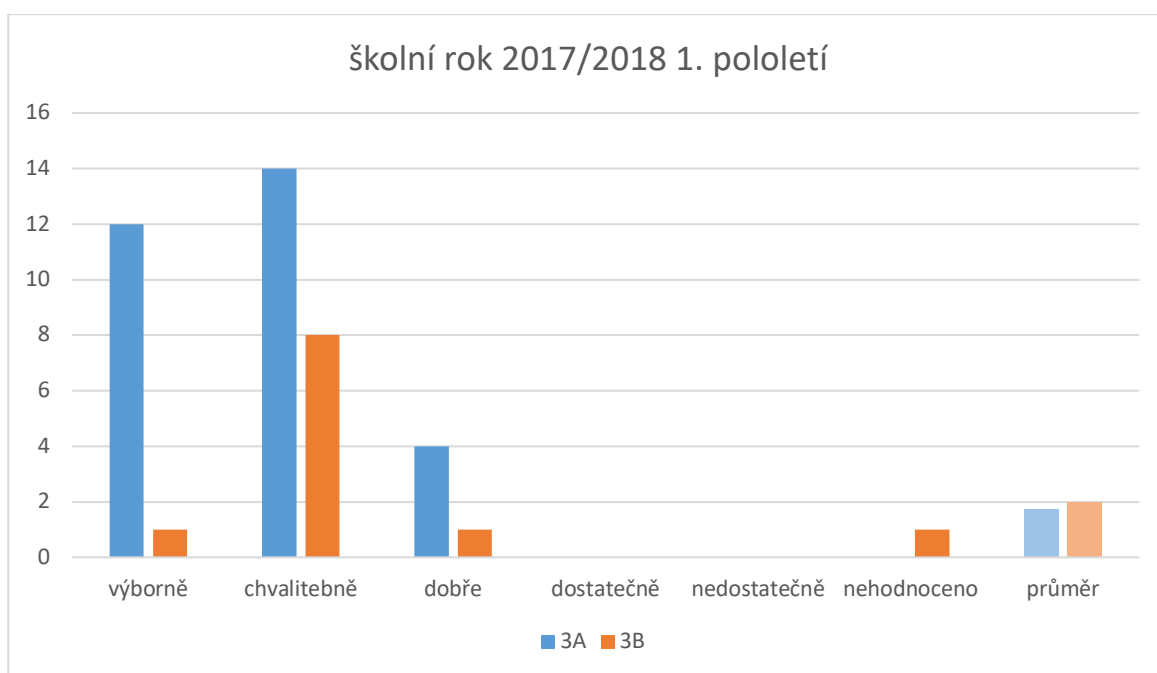
Tabulka 4 Hodnocení praxe v druhém pololetí 2017/2018

třída	výborně	chvalitebně	dobře	dostatečně	nedostatečně	nehodnoceno
3.A	3x	14x	12x	0x	0x	1x
3.B	0x	5x	4x	0x	0x	2x

Zdroj: vlastní zpracování

V druhém pololetí nebyli z praxe ohodnoceni celkem tři žáci, jeden žák z 3.A a dva žáci z 3.B, což je vzhledem k celkovému počtu žáků ve třídě poměrně velké množství ve srovnání s 3.A. Žádný žák nebyl ohodnocen klasifikačním stupněm nedostatečně nebo dostatečně. Nejčastější celkové hodnocení v obou třídách bylo chvalitebně. Znatelně se zvýšil počet žáků s hodnocením dobře. Ve 3.A v prvním pololetí bylo takto ohodnoceno 13 % žáků, ve druhém pololetí 40 % žáků. Mohlo to ovlivnit například náročnější téma praxe nebo pokles zodpovědného přístupu k předmětu. Nelze však jasně prokázat, co na zhoršení výsledků mělo vliv.

Graf 1 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2017/2018

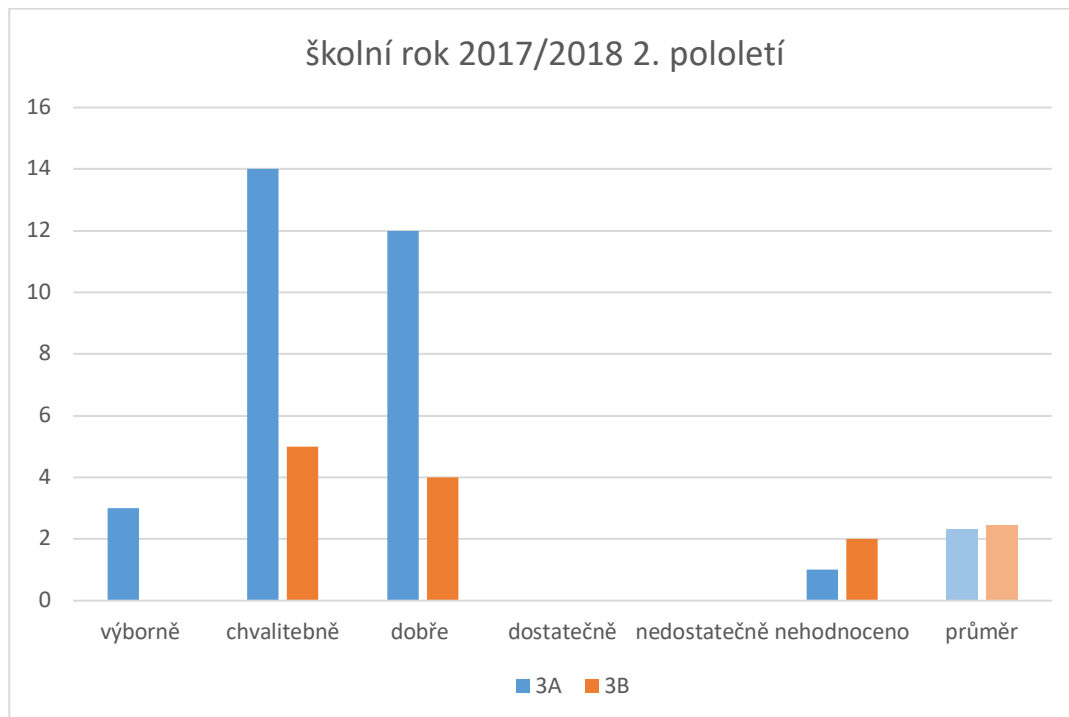

Zdroj: vlastní zpracování

Ve srovnání tříd 3.A a 3.B v prvním pololetí školního roku měla lepší klasifikační průměr 3.B. V této třídě byl však jeden žák neohodnocen. V obou třídách převažuje hodnocení klasifikačním stupněm chvalitebně a u 3.A je v prvním pololetí i značný počet výborně ohodnocených žáků.

Mohou na to mít vliv jejich osvojené pracovní dovednosti z rodinných hospodářství. Klasifikační průměr za první pololetí je v obou třídách poměrně vyrovnaný, ve 3.A 1,73 a ve 3.B je 2,00.

Graf 2 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2017/2018

Zdroj: vlastní zpracování

Ve druhém pololetí byl opět horší klasifikační průměr ve 3.B, 2,44, ale ve srovnání s 3.A, kde byl průměr 2,31, byl rozdíl tentokrát poměrně malý. Při srovnání obou pololetí se ukazuje, že v prvním pololetí měly třídy lepší klasifikační průměr než v druhém pololetí. Co by mělo prokazatelný vliv na lepší hodnocení v prvním pololetí u žáků, nebylo zjištěno.

V prvním pololetí převažovalo u 3.A hodnocení výborně u dvanácti žáků. Na konci roku byli známkou výborně ohodnoceni pouze tři žáci, což je ve srovnání s prvním pololetím znatelné zhoršení. Hodnocení chvalitebně bylo v prvním pololetí i na konci roku u čtrnácti žáků ze 3.A. Klasifikačním stupněm dobře bylo ohodnoceno na konci roku dvanáct žáků a v pololetí pouze čtyři žáci. U 3.B se snížil oproti pololetí počet žáků s hodnocením chvalitebně z osmi na pět a naopak vzrostl počet žáků s hodnocením dobře z jednoho na čtyři. I ve druhém pololetí, i přes zhoršení, převažuje počet žáků s hodnocením chvalitebně.

Na konci školního roku byl ve 3.A neohodnocen 1 žák a ve 3.B dva žáci. Průměrné hodnocení za celý školní rok bylo ve 3.A 2,02 a ve 3.B 2,22, což prokazuje, že obě třídy přistupovaly k předmětu praxe ve školním roce 2017/2018 zodpovědně.

4.4.2 Školní rok 2018/2019

Tabulka 5 Počet žáků 2018/2019

Třída	Počet žáků
3.A Agropodnikání	26
3.B Chovatelství	10

Zdroj: vlastní zpracování

Ve školním roce 2018/2019 je opět větší počet žáků (26) v oboru Agropodnikání, opět z toho důvodu, že jsou ve třídě 3.A zkombinované dva podobory – Chov koní a jezdeckví a Ekologické a konvenční zemědělství. Obor Chovatelství má v tomto roce pouhých 10 studentů, takže se opět nemusí žáci v rámci třídy na rozvrhovou praxi dělit na polovinu

Tabulka 6 Hodnocení praxe v prvním pololetí 2018/2019

třída	výborně	chvalitebně	dobře	dostatečně	nedostatečně	nehodnoceno
3.A	15x	8x	1x	0x	0x	2x
3.B	0x	7x	3x	0x	0x	0x

Zdroj: vlastní zpracování

V prvním pololetí byli neohodnoceni z praxe dva žáci ze třídy 3.A. U zbytku třídy převažovalo hodnocení výborně u 58 % žáků a chvalitebně u 31 % žáků. Ve 3.B bylo 70 % žáků ohodnoceno chvalitebně a 30 % žáků bylo ohodnoceno známkou dobře. Žádný žák nebyl ohodnocen klasifikačním stupněm dostatečně nebo nedostatečně. Vzhledem k převažujícímu chvalitebnému hodnocení a absenci klasifikačního stupně dostatečně a nedostatečně je patrný pozitivní a zodpovědný přístup žáků k předmětu praxe.

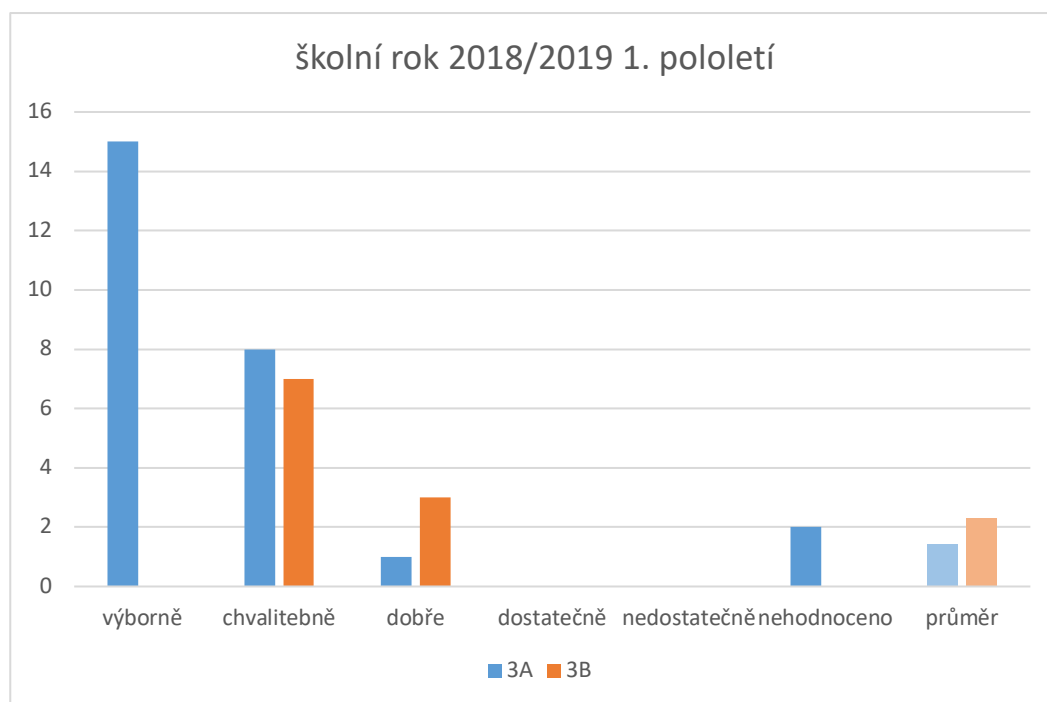
Tabulka 7 Hodnocení praxe v druhém pololetí 2018/2019

třída	výborně	chvalitebně	dobře	dostatečně	nedostatečně	nehodnoceno
3.A	9x	13x	2x	1x	0x	1x
3.B	2x	6x	2x	0x	0x	0x

Zdroj: vlastní zpracování

V druhém pololetí byl neohodnocen z praxe pouze jeden žák ze třídy 3.A. Zbytek třídy byl ohodnocen převážně známkou chvalitebně a výborně. Jeden žák byl ohodnocen dostatečně. Ve 3.B byla víc jak polovina žáků ohodnocena chvalitebně. Ve 3.B mělo 60 % žáků známku chvalitebně a 20 % známku výborně a dobře, což opět prokazuje zodpovědný přístup k praxi i během druhého pololetí. Ve 3.A bylo 50 % žáků ohodnoceno chvalitebně a 35 % ohodnoceno výborně, což opět prokazuje zodpovědný přístup k praxi i během druhého pololetí, i přes jedno dostatečné ohodnocení a snížení počtu žáků s ohodnocením výborně.

Graf 3 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2018/2019

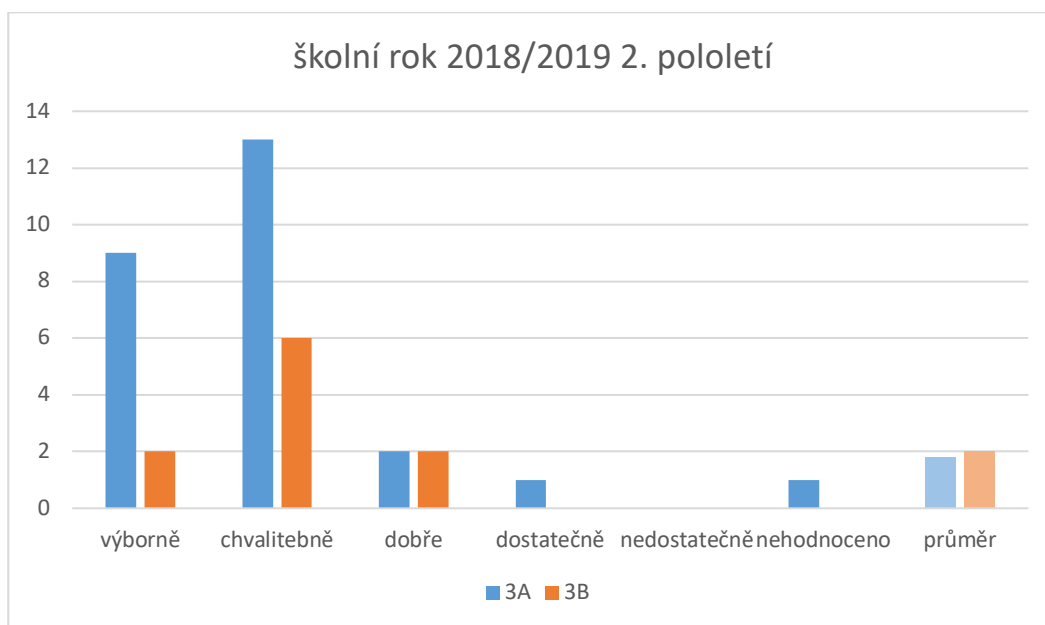

Zdroj: vlastní zpracování

Ve srovnání třídy 3.A a 3.B byl klasifikační průměr na konci pololetí v rámci třídy lepší u 3.A, 1,43. Ve 3.B byl na konci prvního pololetí klasifikační průměr 2,30. V prvním pololetí u 3.A výrazně převažovala známka výborně. V této třídě však nebyli ohodnoceni

dva žáci. Ve 3.B byli studenti hodnoceni známkou chvalitebně a dobře, ale je to ovlivněno i tím, že ve třídě je poměrně malý počet žáků, takže se nepokryla celá škála hodnocení.

Graf 4 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2018/2019

Zdroj: vlastní zpracování

Na konci roku byl opět klasifikační průměr celé třídy lepší ve 3.A, 1,80, což znamená mírné zhoršení oproti prvnímu pololetí. Naopak 3.B si klasifikační průměr vylepšila z 2,30 na 2,00. Při srovnání obou pololetí měla 3.A klasifikační průměr lepší v prvním pololetí a 3.B na konci roku, tedy v druhém pololetí.

Ve 3.A bylo patnáct žáků ohodnoceno výborně a osm chvalitebně v prvním pololetí. Naproti tomu na konci roku bylo výborně ohodnoceno pouze devět žáků a chvalitebně třináct. Ve 3.B byli na konci roku ohodnoceni známkou výborně dva žáci a chvalitebně šest, oproti prvnímu pololetí, kde nebyl ohodnocen výbornou žádný žák a chvalitebně sedm žáků. V obou třídách byli na konci roku ohodnoceni dva žáci známkou dobře a v 3.A byl jeden žák ohodnocen dostatečně a jeden žák neohodnocen.

Na konci roku bylo chvalitebně ohodnoceno 53 % žáků. Průměrné hodnocení školního roku ve 3.A bylo 1,62 a ve 3.B 2,15, což prokazuje, že obě třídy přistupovaly i ve školním roce 2018/ 2019 k předmětu praxe zodpovědně.

5 Výsledky a diskuze

Tabulka 8 Shrnutí výsledků

	3.A 2017/2018		3.A 2018/2019		3.B 2017/2018		3.B 2018/2019	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.	1.	2.
počet žáků	30	30	26	26	11	11	10	10
výborně	12x	3x	15x	9x	1x	0x	0x	2x
chvalitebně	14x	14x	8x	13x	8x	5x	7x	6x
dobře	4x	12x	1x	2x	1x	4x	3x	2x
dostatečně	0x	0x	0x	1x	0x	0x	0x	0x
nedostatečně	0x	0x	0x	0x	0x	0x	0x	0x
nehodnoceno	0x	1x	2x	1x	1x	2x	0x	0x
průměr	1,73	2,31	1,43	1,80	2,00	2,44	2,30	2,00
průměr z ŠK	2,02		1,62		2,22		2,15	

Zdroj: vlastní zpracování

Porovnání hodnocení praxe je za dva roky u dvou různých tříd třetího ročníku. K hodnocení byly vybrány maturitní obory Agropodnikání a Chovatelství. Třetí ročník byl vybrán z důvodu stejně vedené praxe.

V obou letech bylo v oboru 3.B Chovatelství podstatně méně žáků, protože žáci třídy 3.A oboru Agropodnikání se rozdělují na žáky se zaměřením na Chov koní a jezdeckví a na Ekologické a konvenční zemědělství. Obor Chovatelství se zaměřením na kynologii obvykle nabírá více žáků, které bez problému vytvoří samostatnou třídu, ale do 3. ročníku většinou celá třída nepostoupí. Hraje v tom roli náročnost studia nebo to, že si žáci nakonec vyberou jiné zaměření. O obor Agropodnikání mají obvykle zájem žáci, kteří už doma hospodářství mají a potřebují se vzdělat v tomto směru, aby mohli hospodářství převzít.

Z hlediska výsledků hodnocení vyšlo, až na třídu 3.B v roce 2018/2019, že bylo průměrné hodnocení z praxe lepší v prvním pololetí než na konci roku. Může to být ovlivněno tím, že na začátku roku nejsou témata praxe tolik náročná, jako například „Úvod do předmětu praxe“. Také se často žáci po prázdninách více snaží a mají větší chuť do činnosti než ve druhé polovině roku. Nedá se ale z analýzy prokázat, co přesně hodnocení ovlivňuje a mohlo by to být předmětem dalšího zkoumání.

Nejlepší průměr 1,43 za pololetí měla třída 3.A ve školním roce 2018/2019 v prvním pololetí a naopak nejhorší průměr 2,44 měla 3.B na konci roku 2017/2018.

Celkově měl lepší průměrné hodnocení na konci pololetí obor Agropodnikání než Chovatelství. Může to být způsobeno tím, že žáci mají často praktické zkušenosti ze svých hospodářství a nejsou pro ně témata ve výuce praxe nové a nemají problém se postavit k jakékoliv činnosti a řešit jakoukoliv úlohu. Souhrnně měly obory poměrně podobný průměr za oba školní roky. Nedá se tedy vyhodnotit, vzhledem k celkovým datům za dva školní roky, jestli klesá ochota vzdělávat se a chuť učit se teoretickým i praktickým dovednostem a potřeba dosahovat dobrých výsledků.

Při závěrečném hodnocení praxe za každé pololetí převažuje chvalitebné hodnocení a u 3.A ještě převažuje hodnocení kvalifikačním stupněm výborně. Naopak známkou dostatečně byl během dvou školních let ohodnocen pouze jeden žák a nedostatečně nebyl ohodnocen žádný žák.

Sedm žáků bylo během dvou školních roků neohodnoceno. Nehodnocen může být žák z více důvodů. Podle školního řádu, pokud absence žáka v odborném výcviku a jiných praktických činnostech přesáhne 25 %, je obvykle neohodnocen s výjimkou toho, pokud má učitel dostatečné podklady ke klasifikaci a dlouhodobé výsledky žáka dávají záruku oprávněnosti hodnocení. Pokud je absence vyšší jak 50 %, je žák na konci pololetí vždy neohodnocen. Není-li žák hodnocen v prvním pololetí, musí do konce červa vykonat náhradní termín a pokud ani v něm není ohodnocen, tak neprospěl. Pokud není možné žáka hodnotit na konci roku, opět se určí náhradní termín hodnocení, obvykle do konce srpna. Pokud ho žák nesplní, je opět ohodnocen stupněm neprospěl(a).

Na výsledném hodnocení předmětu praxe mají určitě také vliv i vyučující. Každý učitel má jiné nároky na žáky a každý obor má zároveň jiné zaměření žáků. Výsledná známka z praxe, která se vyhodnocovala statisticky pomocí tabulek a grafů, není pouze z praxe rozvrhové, ale řadí se do ní také hodnocení z odborné individuální praxe a odborné blokované praxe.

Výsledky žáků z předmětu praxe jsou v průměru chvalitebné. Díky praktickému vyučování zvyšují žáci svou atraktivnost a šanci na pracovním trhu. Důležitost praxe také umocňuje to, že je součástí závěrečné maturitní zkoušky, kde žáci musí prokázat své praktické dovednosti a schopnost propojit je s teoretickými. Praxe je pro uplatnění na pracovním trhu pro žáky důležitá a škola by na ni i nadále měla klást důraz.

6 Závěr

V práci je popsána úspěšnost žáků v předmětu praxe během dvou školních let v rámci dvou oborů. Průměrné hodnocení za školní roky bylo v obou oborech a v obou letech poměrně podobné. Žáci jsou z předmětu praxe převážně hodnoceni v průměru známkou chvalitebně. Žádný žák nebyl během dvou školních let hodnocen nedostatečně a pouze jeden žák byl hodnocen dostatečně. Lepších výsledků dosahovali žáci převážně v prvním pololetí než v druhém.

Lepší průměrné hodnocení měli žáci 3.A než 3.B, což může být z toho důvodu, že většina žáků v oboru Agropodnikání má doma hospodářství a má mnoho praktických zkušeností, které mohou uplatnit v rámci předmětu praxe.

Náplně praxe jsou na ČZA v Humpolci obsáhlé a žáci mají možnost vyzkoušet si spoustu činností, které mohou dále uplatnit v budoucím zaměstnání a umožňují jim širší škálu uplatnění.

Praxe je součástí závěrečné maturitní zkoušky, což zvyšuje motivaci žáků k zodpovědnému přístupu k tomuto předmětu, což vyplývá i z hodnocení.

Během mého působení na ČZA v Humpolci se žáci během praxe aktivně zapojovali do výuky. Propojovali své teoretické znalosti s praktickými. Hodnocení rozvrhové praxe se většinou skládalo z aktivity žáků, z vedení deníku praxe, ze schopnosti propojení teoretických znalostí a praxí a z individuálního zkoušení. Hodnoceno byla také připravenost žáků na výuku včetně oděvu a dodržování BOZ.

Samotné hodnocení, jak je popsáno v teoretické části práce, může plnit několik funkcí. Je důležité, aby učitel uměl hodnocení žákovi sdělit, odůvodnit a aby ho žák nevnímal jako trest, ale jako motivaci a zpětnou vazbu k jeho získaným teoretickým a praktickým dovednostem. Analýza znalostí žáka musí probíhat formou, která je vhodná k danému tématu a zároveň by u ní měl učitel brát ohledy na individuální potřeby jednotlivých žáků.

Z mého pohledu by učitelé měli především hodnocení používat jako informativní a motivační nástroj pro žáky. Měli by umět žáky podpořit a ohodnotit ne pouze kvantitativně (známkou), ale také kvalitativně (slovně). Hodnocení je velmi citlivý nástroj a pokud s ním učitel bude zacházet neuváženě, může žáky demotivovat a odradit od daného předmětu.

Praxe je podle mě důležitým předmětem na středních školách a umožňuje žákům vyzkoušet si různé spektrum činností, které mohou dále uplatnit v budoucím povolání. Zároveň si žáci mohou udělat představu o tom, jaké činnosti vykonávat nechtějí a jakým směrem se chtějí dále vydat.

7 Seznam použitých zdrojů

ČISTÁ, Lydia a Mojmír NOVOTNÝ. Jak připravit žáky na reálné pracovní prostředí. Návrh metodiky odborného výcviku. Praha: Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků, 2015. ISBN 978-80-7481-119-7.

DVOŘÁKOVÁ, Markéta, 2015. Základní učebnice pedagogiky. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-5039-2.

DUŠEK, Bohuslav, 2009. Kapitoly z didaktiky chemie. Vyd. 2., přeprac. Praha: Vydavatelství VŠCHT. ISBN 978-80-7080-736-1.

KAŠPÁRKOVÁ, Svatava, 2009. Pedagogická diagnostika třídy a žáka. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. ISBN 978-80-7318-790-3.

KOSÍKOVÁ, Věra, 2011. Psychologie ve vzdělávání a její psychodidaktické aspekty. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2433-1.

KŘÍŽ, Emil, 2018. Základní principy didaktiky praktického vyučování: pro zemědělství, lesnictví a příbuzné obory. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, Institut vzdělávání a poradenství. ISBN 978-80-213-2846-4. PASCH, Marvin, 1998. Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině: jak pracovat s kurikulem. Praha: Portál. ISBN 80-7178-127-4.

KOŠTÁLOVÁ, Hana, Šárka MIKOVÁ a Jiřina STANG, 2012. Školní hodnocení žáků a studentů: se zaměřením na slovní hodnocení. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0220-2.

KOLÁŘ, Zdeněk a Renata ŠIKULOVÁ, 2009. Hodnocení žáků. 2., dopl. vyd. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2834-6.

PETTY, Geoffrey, 2013. Moderní vyučování. 6., rozš. a přeprac. vyd. Přeložil Jiří FOLTÝN. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0367-4.

PRŮCHA, Jan, Eliška WALTEROVÁ a Jiří MAREŠ, 2008. Pedagogický slovník. 4., aktualiz. vyd. [i.e. Vyd. 5.]. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-416-8.

SKALKOVÁ, Jarmila, 2007. Obecná didaktika: vyučovací proces, učivo a jeho výběr, metody, organizační formy vyučování. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-1821-7.

SLAVÍK, Jan, 1999. Hodnocení v současné škole: východiska a nové metody pro praxi. Praha: Portál. Pedagogická praxe (Portál). ISBN 80-7178-262-9.

STEJSKALOVÁ, Pavla, 2013. Didaktika praktického vyučování obchodu a služeb: určeno pro studenty oboru Učitelství praktického vyučování. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-6456-0.

ŠKODA, Jiří a Pavel DOULÍK, 2011. Psychodidaktika: metody efektivního a smysluplného učení a vyučování. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3341-8.

VALIŠOVÁ, Alena a Hana KASÍKOVÁ, 2007. Pedagogika pro učitele. Praha: Grada. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-1734-0.

NÁRODNÍ ÚSTAV PRO VZDĚLÁVÁNÍ, 2019. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků ve škole a na akcích pořádaných školou [online]. © 2011 - 2019. [cit. 15.10.2019]. Dostupné z WWW: <<http://www.nuov.cz/ae/zasady-hodnoceni-prubehu-a-vysledku-vzdelavani-a-chovani>>.

O škole. Česká zemědělská akademie v Humpolci, střední škola [online]. [cit. 2019-11-17]. Dostupné z: <https://www.cza-hu.cz/o-skole/>

Školní řád České zemědělské akademie v Humpolci, střední škola. 2015. Dostupné také z: <https://www.cza-hu.cz/userfiles/file/verejnost/dokumenty/VI%2002%20%20ŠKOLNÍ%20ŘÁD%20-%20od%209.10.2015%20se%20změnou%20ICT.pdf>

Školní vzdělávací program (ŠVP). Agropodnikání – ekologické a konvenční zemědělství. České zemědělské akademie v Humpolci, střední škola. 2018. Dostupné také z: <https://www.cza-hu.cz/userfiles/file/verejnost/dokumenty/41-41-M01%20-%20Agropodnikán%C3%AD%20-%20zemědělstv%C3%AD.pdf>

Školní vzdělávací program (ŠVP). Agropodnikání – chov koní a jezdeckví. České zemědělské akademie v Humpolci, střední škola. 2018. Dostupné také z: <https://www.cza-hu.cz/userfiles/file/verejnost/dokumenty/41-41-M01%20-%20Agropodnikán%C3%AD%20-%20koně.pdf>

Školní vzdělávací program (ŠVP). Chovatelství - kynologie. České zemědělské akademie v Humpolci, střední škola. 2018. Dostupné také z: <https://www.cza-hu.cz/userfiles/file/verejnost/dokumenty/41-43-M02%20-%20Chovatelstv%C3%AD.pdf>

8 Seznam tabulek a grafů

Tabulka 1 Fáze hodnocení	11
Tabulka 2 Počet žáků 2017/2018.....	19
Tabulka 3 Hodnocení praxe v prvním pololetí 2017/2018.....	19
Tabulka 4 Hodnocení praxe v druhém pololetí 2017/2018	20
Tabulka 5 Počet žáků 2018/2019.....	22
Tabulka 6 Hodnocení praxe v prvním pololetí 2018/2019	22
Tabulka 7 Hodnocení praxe v druhém pololetí 2018/2019	23
Tabulka 8 Shrnutí výsledků	25
Graf 1 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2017/2018	20
Graf 2 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2017/2018	21
Graf 3 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2018/2019	23
Graf 4 Grafické srovnání výsledků hodnocení mezi 3.A a 3.B 2018/2019	24

9 Seznam příloh

Příloha č. 1 – Hlavička, která musí být vyplněna před každou rozvrhovou praxí

Příloha č. 2 – BOZ s kterým jsou seznámeni žáci a musí ho mít součástí deníku praxe

Příloha č. 3 – Klasifikační stupně teoretického vyučování

Příloha č. 1 – Hlavička, která musí být vyplněna před každou rozvrhovou praxí

Z každé výukové rozvrhové praxe se vede zápis se stejnou hlavičkou:
XX

Pořadové číslo praxe Datum:

Vyučující:

Téma praxe:

Pracoviště:

Pomůcky:

Počasí:

Proškolení BOZP a PO:

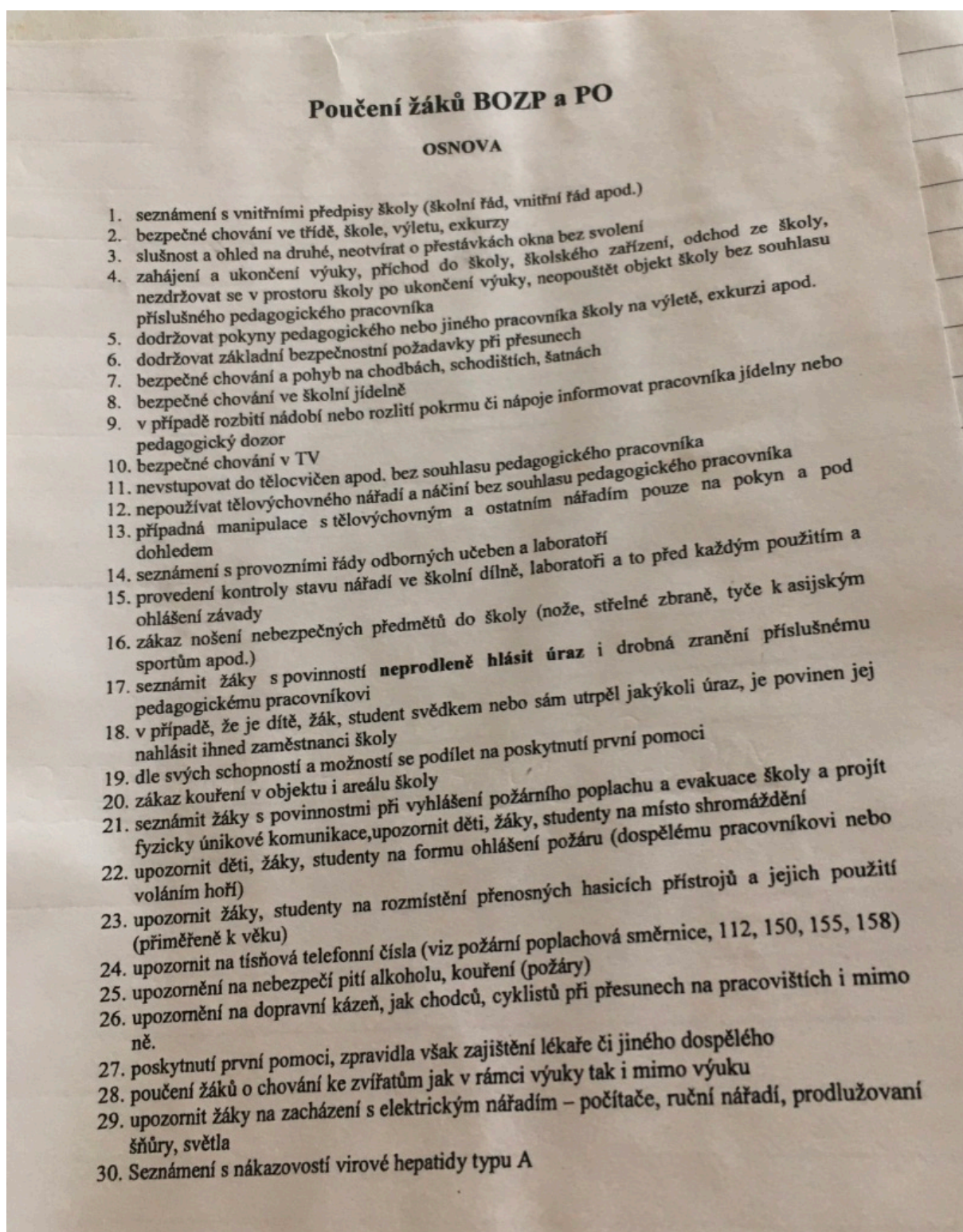
Služba:

Zápis z praxe:

Zápis podle výkladu učitele
Vlastní popis průběhu
Zhodnocení praxe plusy a minusy

XX

Zdroj: interní materiály ČZA Humpolec

Příloha č. 3 – Klasifikační stupně teoretického vyučování

Klasifikační stupeň	Teoretické vyučování
Výborný	Žák se s přehledem orientuje a ovládá probrané učivo, které je předepsané učebními osnovami. Pracuje samostatně, dovede samostatně řešit úkoly a prokazuje pohotovost a logičnost myšlení. Písemné, grafické a praktické práce jsou po stránce obsahu i vnějšího projevu bez závad.
Chvalitebný	Žák ovládá probrané učivo předepsané učebními osnovami, je schopný samostatně jednat, ale ne vždy pohotově a přesně. Umí řešit téměř bez potíží úlohy a výsledky zobecňovat. Vyjadřuje se věcně a správně, ale s menší pohotovostí a občas se dopouští drobných chyb. Jeho písemné, grafické a praktické práce mají po stránce obsahu a vnějšího projevu drobné závady.
Dobrý	Žák probrané učivo předepsané učebními osnovami ovládá a může na něj navazovat při osvojování nového učiva. Je méně samostatný. Při řešení úloh se dopouští méně podstatných chyb, které je schopný s návodem učitele odstranit. Vyjadřuje se správně, ale s menší jistotou a pohotovostí. Jeho písemné, praktické a grafické práce mají po stránce obsahu a vnějšího projevu závady, které se netýkají podstaty.
Dostatečný	Žák má v probraném učivu předepsaném učebními osnovami mezery a navazuje na něj s většími obtížemi při osvojování nového učiva. Není samostatný v myšlení, při řešení úloh se dopouští podstatných chyb, které napravuje jen s pomocí učitele. Jeho písemné, praktické a grafické práce mají po stránce obsahu a vnějšího projevu větší závady.
Nedostatečný	Žák má ve znalostech probraného učiva předepsaného učebními osnovami mezery a nemůže na ně navazovat při osvojování nového učiva. Na otázky učitele neodpovídá správně, neumí řešit samostatně úlohy ani s pomocí učitele. Jeho písemné, praktické a grafické práce mají po stránce obsahu a vnějšího projevu značné závady.

Zdroj: školní řád ČZA Humpolec – vlastní zpracování